

Доброволчеството – доброто в мен

Владимир – 12 а клас

Сега ще ви разкажа една прекрасна случка, която ме накара да бъда щастлив и горд от факта, че съм доброволец. Работата ми като такъв включва множество срещи с деца, които пък от своя страна предполагат за много ситуации, в които аз ще трябва да отговарям на техните въпроси по начин, който да бъде разбираем за тях. Имаше едно детенце, което ме грабна още от първия път, когато го видях. То беше момиченце на около 2-3 години, с къса руса коса и с едни големи очи, изпълнени с надежда за по-добър живот! Виждахме се почти всеки ден и използвахме всеки удобен момент, за да разговаряме само двамата. Тя беше толкова любопитна и весела. Срещите ми с нея винаги ме караха да се усмихвам и ме зареждаха с енергия, която да ми помогне да се справя с всички останали неща. Един ден тя ме попита какво правя тук? Какво получавам от това? Защо се занимавам с нея по цял ден, след като дори родителите ѝ не искат да имат нищо общо с нея (тя беше оставена за осиновяване и знаеше много добре това). Тогава в първия момент не знаех какво да отговоря. Стана ми толкова тъжно от факта, че едно малко дете е принудено да страда заради безотговорността на двама възрастни, които би трябвало да ѝ подсигурят живот, изпълнен със смях, топлина, обич и радост. Видях, че забеляза натъженото ми лице и веднага се усмигнах, защото не исках да я разстройвам. Тогава ѝ отговорих на въпросите, които ми зададе първоначално. Отговорих ѝ, че съм там, за да се срещам с нея и с дечица като нея. Защото според мен на този свят децата са най-важни и трябва да им се обръща изключително много внимание във всеки един момент. Децата са тези, които ще изграждат бъдещето на света. Хората, особено родителите и възпитателите им, трябва да инвестират много грижи и внимание във всяко едно дете, за да расте то, изпълнено с надежда и топлина. Отговорих ѝ, че получавам щастие. Щастие, че имам възможността да се срещам с деца и да им подарявам усмивки и да провокирам същото от тяхна страна.

Доброволчеството е начин на живот. Трябва да помагаш на хората, защото искаш и знаеш, че така правиш добро, а не да бъдеш „доброволец“ само заради материалните облаги, които някои структури предлагат за такъв тип „работа“. Когато си доброволец и вършиш това безкористно, усещаш как всичко в теб се изпълва с позитивизъм, желание за живот, за по-добър живот. Радвам се, че имам възможността да изпитам такъв тип усещане.

Доброволчеството – наистина това е доброто в мен!